

Panij – broj četrnaest

Razočaranje kao ključ kušnje o Hramu

Jeff Pippenger

2026-02-18

Predmet Svetišta bio je „ključ“ koji je na početku poruke trećega anđela otključao razočaranje od 22. listopada 1844., a predmet razočaranja jest „ključ“ za otključavanje poruke o Svetištu u ispitu hrama na kraju poruke trećega anđela.

I dat ću ti ključeve kraljevstva nebeskoga: i što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; i što god razriješiš na zemlji, bit će razriješeno na nebesima. Matej 16,19.

Činjenica da se 11. rujna 2001. razumije kao “9/11”, u skladu s time da je “911” simbol hitnog poziva u Sjedinjenim Državama, osmišljena je od Onoga koji je osmislio sve. Razumijevanje razočaranja od 18. srpnja 2020. ono je što omogućuje da se pokret sto četrdeset i četiri tisuće prepozna kao takav; ali samo onima koji žele vidjeti da Isus danas predstavlja duhovno prirodnim ništa drukčije nego što je to činio prije dvije tisuće godina. Vid “20/20” najbolji je koji možete imati, a razočaranje iz 2020. putokaz je koji omogućuje da se hram prepozna u proročkoj povijesti deset djevica.

„Prispodoba o deset djevica iz Mateja 25 također prikazuje iskustvo adventnog naroda.“ Velika borba, 393.

Vid dvadeset dvadeset još je bolji kada se spoji s uvidom unatrag koji predstavljaju temeljne istine. Pavao uči da su „duhovi proroka podložni prorocima“, pa su stoga Matejeve djevice iste one djevice koje Ivan prepoznaje kao sto četrdeset i četiri tisuće, a Ivan ih prepoznaje kao djevice u — Otkrivenju 144.

To su oni koji se nisu okaljali sa ženama, jer su djevice. To su oni koji slijede Jaganjca kamo god on ide. Oni su otkupljeni između ljudi kao prvine Bogu i Jaganjcu. Otkrivenje 14:4.

Prvine jesenske žetve jesu djevice koje slijede Jaganjca u hram, a „ključ“ za razumijevanje hrama jest razočaranje iz 2020. godine.

I ključ od doma Davidova metnut ću mu na rame; kad on otvori, nitko neće zatvoriti; kad on zatvori, nitko neće otvoriti. Izaija 22:22.

Ako adventist treba biti među 144.000, on će po proročkoj nužnosti pretrpjeti razočaranje prouzročeno iznošenjem javnog predviđanja koje se nije ispunilo.

„Često mi se skreće pozornost na prispodobu o deset djevica, od kojih je pet bilo mudrih, a pet ludih. Ova se prispodoba ispunila i ispunit će se do najsitnijeg slova, jer ima posebnu primjenu za ovo vrijeme i, poput poruke trećega anđela, ispunila se i nastaviti će biti sadašnja istina sve do svršetka vremena.“ Review and Herald, 19. kolovoza 1890.

Bitka kod Panija u petnaestom retku jedanaestog poglavlja Daniela jest bitka koja vodi do šesnaestog retka, koji prepoznaje zakon o nedjelji u Sjedinjenim Državama.

Tako će kralj sjevera doći, podići nasip i zauzeti najutvrđenije gradove; i mišice juga neće odoljeti, niti njegov izabrani narod, niti će biti snage da mu se odoli. Daniel 11:15.

U ovome retku Sjedinjene Države pobjeđuju Rusiju, zajedno s ruskim izabranim narodom. Ali u sljedećem retku nitko se ne može oduprijeti usponu Rima, koji obilježava Judu i Jeruzalem kao prvi korak u svom osvajanju svijeta; kao što je Rim ustao kao četvrto kraljevstvo biblijskog proroštva. Time što stoji u doslovnoj slavnoj zemlji u šesnaestom retku, simbol vlasti doslovnog Rima nalazio se unutar doslovne slavne zemlje; tipološki predodražavajući četrdeset i prvi redak, kada se znak vlasti duhovnoga Rima nameće duhovnoj slavnoj zemlji Sjedinjenih Država.

Dva roga zemaljske zvijeri iz Otkrivenja trinaest predstavljaju republikanizam i protestantizam. U petnaestom retku jedanaestog poglavlja Daniela Antioh Veliki, poznat kao Antioh III. i Antioh Veliki, pobjeđuje južno kraljevstvo, predstavljeno ptolemejskom dinastijom. Antioh predstavlja Donalda Trumpa, a južni kralj predstavlja Rusiju. Bitka kod Panija jest bitka između Sjedinjenih Država i Rusije te izabranog naroda Rusije, bitka u kojoj je Antioh nadvladao, ali je potom vidio kako njegovo kraljevstvo osvaja doslovni Rim — sila iz četrnaestog retka, koja uspostavlja vanjsko viđenje republikanskog roga zemaljske zvijeri. Unutarnje viđenje predstavljeno je protestantskim rogom zemaljske zvijeri. Oba su roga u bitki kod Panija, jer je ondje Petar kao protestant sa svojom porukom iz knjige o Joelu.

250 godina

Kada razmotrimo dvije linije zemaljske zvijeri, nalazimo da je 1776. zemaljska zvijer započela svoj uspon, a do 1798. (dvadeset i dvije godine kasnije) morska zvijer iz trinaestog poglavlja Otkrivenja zadobila je svoju smrtonosnu ranu, te je zemaljska zvijer započela svoju vladavinu kao šesto kraljevstvo biblijskog proroštva. Dvjesto pedeset godina kasnije, 2026. godine probudili smo se za ispit unutarnjega hrama koji je započeo 8. svibnja 2025.

Tih „250” godina također je povezano s Antiohom Velikim. Počevši od dekreta iz 457. pr. Kr. i projicirajući od toga dekreta dvjesto pedeset godina, dolazimo do 207., sedam godina prije bitke kod Panija i deset godina nakon što je Ptolemej porazio Antioha u bitci kod Rafije, što je prikazano u jedanaestom retku jedanaestog poglavlja Daniela. Daniel 11:11 je, naravno, vanjska linija republikanskog roga koja se podudara s Otkrivenjem 11:11, koje je unutarnja linija protestantskog roga. Daniel i Otkrivenje ista su knjiga, a Otkrivenje upotrebljava pečate kao simbole vanjskog proročanstva i crkve kao simbole usporednog unutarnjeg proročanstva.

Kir predstavlja sva tri dekreta, jer ne može postojati treći bez prvoga i drugoga.

„U sedmom poglavlju Ezre nalazi se odredba. Redci 12–26. U svome najpotpunijem obliku izdao ju je Artakserkso, kralj Perzije, 457. pr. Kr. No u Ezri 6,14 za Dom Gospodnji u Jeruzalemu kaže se da je bio sagrađen ‘po zapovijedi [„odredbi”, margina] Kira, Darija i Artakserksa, kralja Perzije.’ Ta su tri kralja, uspostavljajući, ponovno potvrđujući i dovršavajući odredbu, dovela je do savršenstva koje je zahtijevalo proroštvo da označi početak

2300 godina. Uzimajući 457. pr. Kr., vrijeme kada je odredba bila dovršena, kao datum zapovijedi, vidjelo se da je bilo ispunjeno svako obilježje proroštva u vezi sa sedamdeset tjedana.” Velika borba, 326.

Od triju uredbi koje predstavlja Kir iz 457. pr. Kr., „250“ godina završava u povijesti između bitke kod Rafije 217. pr. Kr., kada je Ptolemej IV. porazio Antioha Velikoga, i 200. pr. Kr., kada je Antioh potom porazio Ptolemeja u bitci kod Panija u petnaestom retku. Ta linija usklađuje Antioha Magna s Donaldom Trumpom. Na početku šestoga kraljevstva biblijskoga proročanstva, od 1776. do 1798., postoji razdoblje od „22“ godine koje predstavlja uspon šestoga kraljevstva. Tih „22“ godine također prikazuju povijest predstavljenu brojem „22“ na kraju povijesti šestoga kraljevstva, od 2001. do 2023. „22“ je simbol sjedinjenja božanstva s čovječtvom, koje se ostvaruje unutar povijesti šestoga kraljevstva biblijskoga proročanstva, a to je zvijer iz zemlje s vanjskim rogom republikanizma i unutarnjim rogom protestantizma.

Djelo koje Krist ostvaruje sa sjedinjenjem predstavljenim brojem „22“ jest završno Kristovo djelo u Svetinji nad svetinjama, koje je predstavljeno brisanjem grijeha, a koje se, prema Joelu uz Petrovo nadahnuto tumačenje, zbiva tijekom izlivanja kasne kiše.

Pokajte se, dakle, i obratite se, da se izbrišu grijesi vaši, kako bi došla vremena okrepe od lica Gospodnjega. Djela 3,19.

Brisanje grijeha posljednje je djelo nebeskoga Velikoga Svećenika.

„Kao što su se u davnini grijesi naroda vjerom polagali na žrtvu za grijeh i njezinom krvlju, slikovito, prenosili u zemaljsko Svetište, tako se u novome Savezu grijesi onih koji se kaju vjerom polažu na Krista i stvarno prenose u nebesko Svetište. I kao što se tipsko očišćenje zemaljskoga Svetišta izvršavalo uklanjanjem grijeha kojima je ono bilo okaljano, tako se stvarno očišćenje nebeskoga ima izvršiti uklanjanjem, odnosno brisanjem, grijeha koji su ondje zabilježeni. Ali prije nego što se to može izvršiti, mora uslijediti pregled zapisničkih knjiga kako bi se utvrdilo tko, pokajanjem za grijeh i vjerom u Krista, ima pravo na blagodati Njegove pomirbe. Očišćenje Svetišta stoga uključuje djelo ispitivanja — djelo suda. To se djelo mora izvršiti prije Kristova dolaska da otkupi svoj narod; jer kad On dođe, nagrada je Njegova s Njime da uzvratu svakome prema njegovim djelima. Otkrivenje 22,12.” Velika borba, 421.

Djelo koje je započelo 22. listopada 1844. započelo je na vrhuncu Ponoćnog pokliča, a djelo se dovršava na vrhuncu Ponoćnog pokliča, što Petar prepoznaje kao razdoblje brisanja grijeha, koje označava razdoblje suda nad živima, kada dolaze „vremena osvježenja“.

„Djelo istražnoga suda i brisanja grijeha treba se izvršiti prije drugoga dolaska Gospodina. Budući da će se mrtvima suditi prema onome što je zapisano u knjigama, nemoguće je da grijesi ljudi budu izbrisani prije suda na kojemu njihovi slučajevi trebaju biti istraženi. Ali apostol Petar izričito izjavljuje da će grijesi vjernika biti izbrisani ‘kad dođu vremena osvježenja od lica Gospodnjega; i da pošalje Isusa Krista’. Djela 3:19, 20. Kad se istražni sud završi, Krist će doći, i plaća će Njegova biti s Njime da uzvratu svakomu kako bude djelo njegovo.“ Velika borba, 485.

„vremena okrijepe” ujedno su i „vremena obnove svega”.

Pokajte se dakle i obratite se da se izbrišu vaši grijesi, kako bi došla vremena osvježenja od lica Gospodnjega; i da pošalje Isusa Krista, koji vam je unaprijed naviješten; kojega nebo treba primiti do vremena obnove svega, o čemu je Bog govorio na usta svih svojih svetih proroka od postanka svijeta. Djela 3,19–21.

„Vremena osvježenja“ dolaze „od lica Gospodnjega“ i nastupaju kada je poslan „Isus Krist“. Kada je anđeo iz desetog poglavlja Otkrivenja sišao 11. kolovoza 1840., sestra White utvrdila je da taj anđeo „nije bio nitko manji od samoga Isusa Krista“. Djelo koje je Krist započeo 22. listopada 1844. bilo je uvedeno poviješću od 1840. do 1844.; poviješću za koju sestra White kaže da je bila „slavno očitovanje Božje sile“, dok tu istu povijest usklađuje s pentekostnim razdobljem u Petrovo vrijeme, a zatim se tim dvjema linijama proročke povijesti služi kako bi ukazala unaprijed na silazak anđela iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja koji rasvjetljuje zemlju svojom slavom.

„Anđeo koji se ujedinjuje u naviještanju poruke trećega anđela treba obasjati svu zemlju svojom slavom. Ovdje je prorečeno djelo svjetskih razmjera i neobične snage. Adventni pokret od 1840. do 1844. bio je veličanstvena objava Božje sile; poruka prvoga anđela bila je odnesena do svake misionarske postaje u svijetu, a u nekim je zemljama vladalo najveće vjersko zanimanje kakvo je u ijednoj zemlji viđeno od Reformacije šesnaestoga stoljeća; ali sve to treba biti nadmašeno silnim pokretom pod posljednjim upozorenjem trećega anđela.

„Djelo će biti slično onomu na Dan Pedesetnice. Kao što je „rani dažd“ bio dan, u izlivanju Duha Svetoga na početku evanđelja, da uzrokuje nicanje dragocjenoga sjemena, tako će „kasni dažd“ biti dan pri njegovu svršetku za sazrijevanje žetve. „Tada ćemo poznati, ako nastavimo težiti da poznamo Gospodina: izlazak je Njegov pripravan kao zora; i doći će nam kao dažd, kao kasni i rani dažd zemlji.“ Hošea 6,3. „Radujte se stoga, sinovi sionski, i veselite se u Gospodinu, Bogu svojemu: jer vam je dao rani dažd umjereno, i učinit će da za vas siđe dažd, rani dažd i kasni dažd.“ Joel 2,23. „U posljednje dane, govori Bog, izlit ću od Duha svojega na svako tijelo.“ „I dogodit će se da će se spasiti svatko tko prizove ime Gospodnje.“ Djela 2,17.21.

„Veliko djelo evanđelja ne smije završiti s manjim očitovanjem Božje sile od onoga koje je obilježilo njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila u izlivanju ranoga dažda na početku evanđelja ponovno se imaju ispuniti u kasnome daždu pri njegovu završetku. To su ‘vremena osvježenja’ na koja je apostol Petar unaprijed gledao kada je rekao: ‘Pokajte se dakle i obratite se da se izbrišu grijesi vaši, kada dođu vremena osvježenja od lica Gospodnjega; i da pošalje Isusa Krista.’ Djela 3:19, 20.” Velika borba, 611.

Adventni pokret od 1840. do 1844. bio je slavno očitovanje Božje sile koje je uvelo otvaranje Kristova djela u čišćenju Njegova svetišta. Ta je povijest započela kada je Isus, prikazan kao prvi anđeo iz Otkrivenja četrnaest, sišao 11. kolovoza 1840., kako je prikazano u desetom poglavlju Otkrivenja. Očitovanje Božje sile koje je tada započelo pojačavalo se sve do otvaranja istražnoga suda te je stoga predstavljalo prasiliku očitovanja Božje sile koje će se pojačavati sve do završetka istražnoga suda. Razdoblje na svršetku započelo je 11. rujna, kada je Isus ponovno sišao kao anđeo iz Otkrivenja osamnaest, kad su velike zgrade New Yorka bile oborene Božjim dodirom, a djelo

istražnoga suda promijenilo se s mrtvih na žive. Kiše dolaze kada je Isus poslan.

Isus je učio da trebamo tražiti da bismo primili, a Zaharija kaže da trebamo moliti za dažd kasni, u vrijeme dažda kasnoga. Stoga je očito da morate znati da se nalazite u vremenu dažda kasnoga kako biste ispunili Zaharijinu uputu.

Ištite od Gospodina dažda u vrijeme kasnoga dažda; i Gospodin će načiniti sjajne oblake i dati im pljuskove dažda, svakomu travu u polju. Zaharija 10,1.

Na 9/11 Isus je sišao kao anđeo iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja i kasna je kiša počela škropiti, ali pada samo na one koji ispunjavaju Zaharijinu zapovijed da „ištu kasnu kišu”, kada imate istinsko razumijevanje da je nastupilo „vrijeme okrepe” i obnove svega. Duša mora „prepoznati” da je nastupilo proročko razdoblje kasne kiše.

„Ne smijemo čekati kasnu kišu. Ona dolazi na sve koji će prepoznati i prisvojiti rosu i pljuskove milosti što padaju na nas. Kada skupimo djeliće svjetla, kada cijenimo sigurne milosti Božje, koji voli da Mu vjerujemo, tada će se ispuniti svako obećanje. [citiran Izaija 61,11.] Sva zemlja treba biti ispunjena slavom Božjom.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, svezak 7, 984.

Na 11. rujna počela su vremena osvježenja, i započelo je brisanje grijeha živih. Taj je sud usklađen sa samim prvim načelom trodijelnoga Abrahamova saveza. To prvo načelo bilo je da će, kada Gospod izvede Izrael iz egipatskoga ropstva, suditi i svome savezničkom narodu i narodu u kojemu su živjeli kao došljaci i stranci. Prvi saveznički narod predstavljao je posljednji saveznički narod, a to su sto četrdeset i četiri tisuće. Tim će se proročkim narodom suditi kao protestantskom rogu zemaljske zvijeri, dok se republikanskom rogu zemaljske zvijeri istodobno sudi.

Sud republikanskoga roga dolazi na kraju njegove povijesti, što je nedjeljni zakon. Nedjeljni zakon prikazan je u ispunjenju šesnaestoga retka, kada je Rim preuzeo nadzor nad Judom 63. pr. Kr. — na Dan pomirenja, prema nekim povjesničarima.

Antioh Veliki predstavlja Sjedinjene Američke Države u retcima deset do petnaest. Ronald Reagan odnio je pobjedu u bitci iz retka deset, koja je predodnačila raspad Sovjetskog Saveza iz retka četrdeset. Izaija 8,8 poistovjećuje istu bitku koja je prikazana u retcima deset i četrdeset Daniela jedanaest, a ta tri usporedna retka omogućuju da se Rusija prepozna kao pobjednik u bitci kod Rafije iz retka jedanaest.

Bitka kod Rafije u jedanaestom retku predodnačila je rat u Ukrajini između kralja juga (Rusije) i zamjenske sile papinstva (Ukrajine). Rat je pokrenula Obamina administracija u vrijeme prvoga pape s južne hemisfere, koji je ujedno bio i prvi papa iz Amerikâ, premda iz Južne Amerike. „Jug” je simbol globalizma, spiritualizma i komunizma, a prvi južni papa iz Amerikâ uskladio se s globalističkim predsjednikom Obamom kada je nastupio rat iz jedanaestog retka. Reagan kao Sjedinjene Države u desetom retku stupio je u tajni savez s konzervativnim papom; zatim su nacisti iz Ukrajine bili upotrijebljeni od globalističkoga predsjednika u razdoblju globalističkoga pape. Sjedinjene Države pod Trumpom sada su u otvorenom odnosu s prvim sjevernoameričkim i takozvanim konzervativnim papom.

Reagan je imao tajni savez s antikristom biblijskog proroštva u bitci iz desetoga retka, a Obama je započeo bitku iz jedanaestoga retka, u razdoblju kada je i papa bio globalist, nalik Obami. Trump je sada u otvorenom odnosu s papom koji je paralelan Reaganovu, s tom iznimkom da je početni tajni savez sada otvoreni savez. Trojica papa i trojica predsjednika podudaraju se s trima bitkama iz desetoga, jedanaestoga i petnaestoga retka.

„Zadivljujuća je po svojoj pronicavosti i lukavosti Rimska Crkva. Ona može razabrati što će biti. Ona čeka svoje vrijeme, videći da joj protestantske crkve odaju počast prihvaćanjem lažnoga subotnjeg dana i da se pripremaju nametnuti ga upravo onim sredstvima kojima se i sama služila u prošlim vremenima. Oni koji odbacuju svjetlo istine ipak će potražiti pomoć ove samoproglashene nepogrješive sile da uzvisi ustanovu koja je potekla od nje. Koliko će spremno priteći u pomoć protestantima u tom djelu, nije teško naslutiti. Tko bolje od papinskih vođa razumije kako postupati s onima koji su neposlušni crkvi?“

„Rimokatolička crkva, sa svim svojim ograncima diljem svijeta, tvori jednu golemu organizaciju pod nadzorom papinske stolice i zamišljenu da služi njezinim interesima. Njezini milijuni vjernika, u svakoj zemlji na kugli zemaljskoj, poučeni su da se smatraju vezanima odanošću papi. Kakva god bila njihova narodnost ili njihova vlast, oni trebaju smatrati autoritet crkve iznad svakoga drugoga. Premda mogu položiti prisegu kojom jamče svoju vjernost državi, ipak iza toga stoji zavjet poslušnosti Rimu, koji ih oslobađa od svake obveze protivne njezinim interesima.“

„Povijest svjedoči o njezinim vještini i ustrajnim nastojanjima da se uvuče u poslove naroda; i, stekavši uporište, da zatim unapređuje vlastite ciljeve, čak i uz propast knezova i puka. Godine 1204. papa Inocent III. iznudio je od Petra II., kralja Aragona, sljedeću neobičnu prisegu: ‘Ja, Petar, kralj Aragonaca, izjavljujem i obećavam da ću uvijek biti vjeran i poslušan svojemu gospodaru, papi Inocentu, njegovim katoličkim nasljednicima i Rimskoj Crkvi, te da ću vjerno čuvati svoje kraljevstvo u njegovoj poslušnosti, braneći katoličku vjeru i progoneći heretičku opačinu.’—John Dowling, *The History of Romanism*, b. 5, ch. 6, sec. 55. To je u skladu s tvrdnjama o vlasti rimskoga pontifika „da mu je dopušteno svrgnuti careve“ i „da može podanike razriješiti njihove odanosti nepravednim vladarima.“—Mosheim, b. 3, cent. 11, pt. 2, ch. 2, sec. 9, note 17.

„I neka se zapamti: Rim se hvali time da se nikada ne mijenja. Načela Grgura VII. i Inocenta III. još su uvijek načela Rimokatoličke crkve. A kad bi samo imala moć, provodila bi ih s istom žestinom danas kao i u prošlim stoljećima. Protestanti slabo znaju što čine kada predlažu da prihvate pomoć Rima u djelu uzdizanja nedjelje. Dok su oni usredotočeni na ostvarenje svoje nakane, Rim teži ponovno uspostaviti svoju moć, povratiti svoju izgubljenu vrhovnu vlast. Jednom li se u Sjedinjenim Državama uspostavi načelo da crkva može upotrebljavati ili nadzirati vlast države; da se vjerski obredi mogu nametati svjetovnim zakonima; ukratko, da vlast crkve i države treba zagospodariti savješću, trijumf Rima u ovoj zemlji bit će osiguran.“

„Božja riječ dala je upozorenje o nadolazećoj opasnosti; neka se na to ne obrati pozornost, i protestantski će svijet spoznati koje su doista namjere Rima tek kada bude prekasno da izbjegne zamku. Ona potihom raste u moći. Njezini nauci vrše svoj utjecaj u zakonodavnim dvoranama, u crkvama i u srcima ljudi. Ona podiže svoje uzvišene i goleme građevine, u čijim

će se tajnim skrovištima ponoviti njezina prijašnja progonstva. Potajno i neopaženo ona jača svoje snage kako bi promicala vlastite ciljeve kad dođe vrijeme da zada udarac. Sve što ona želi jest povoljan položaj, a to joj se već daje. Uskoro ćemo vidjeti i osjetiti koja je namjera rimskog elementa. Tko god bude vjerovao i poslušao Božju riječ, time će navući na sebe prijekor i progonstvo.” Velika borba, 580, 581.

Godine 2016. Trump je izabran, zatim su globalisti koje predstavlja Biden ukrali izbore 2020., no to prepoznaju samo oni koji imaju vid 20/20. U trinaestom retku Donald Trump se „vraća” 2024., s više moći nego ikada prije, i započinje svoju pripravu za zlatno doba, kao i za bitku kod Panija u petnaestom retku. Tada je došao papa Lav kako bi uspostavio viđenje 2025., treći papa povezan s trima bitkama iz redaka deset do petnaest, a također i s trojicom predsjednika tih bitaka. Prvi i treći papa te predsjednici smatraju se konzervativnima, a srednji papa i predsjednik bili su globalisti. Prvi savez bio je tajan, posljednji je otvoren, jer je u četrnaestom retku prikazan kao simbol koji uspostavlja vanjsko viđenje proročanstava o posljednjim danima.

Dana 31. prosinca 2023. djelo prvoga anđela, kako je predodređeno djelom prvoga dekreta, počelo je polagati temelj. Temeljni ispit odnosio se na to je li William Miller bio u pravu ili u krivu u svojem poistovjećenju da je Rim taj koji uspostavlja viđenje u četrnaestom retku. Millerovo poistovjećenje Rima kao simbola koji je uspostavio proročko viđenje posljednjih dana, u nekim je pogledima najznačajnija od svih Millerovih temeljnih istina. Kako je Miller došao do određenih razumijevanja može se razabrati jedino primjenom posvećene logike na njegovo vrijeme i okolnosti, ali za neka od njegovih proročkih otkrića postoji vrlo određeno svjedočanstvo o tome zašto je došao do svojih razumijevanja. Najtemeljnije od njegovih razumijevanja bilo je njegovo poistovjećenje da je Rim taj koji uspostavlja viđenje.

Miller izravno svjedoči kako je tragao da bi razumio što je to bilo „uklonjeno” u knjizi proroka Daniela. On ne samo da utvrđuje gdje je pronašao svoj odgovor, nego govori i o svojem uzbuđenju kada je otkrio dragulj koji je tražio. Apollos Hale bilježi komentar na temelju Millerovih vlastitih spisa, a u sljedećem odlomku Hale pokazuje kako je Miller postao proučavatelj proroštva. Miller je, kao glasnik svjetla koje je bilo zapečaćeno do 1798., sveti primjer onih koje je Daniel nazvao „mudrima” koji „razumiju” kada je knjiga „otpečaćena”. Millerovo svjedočanstvo o tome kako je bio uveden u proučavanje Biblije namjeran je primjer od Onoga koji upravlja svim stvarima. Obratite pozornost na Millerov razvoj, jer on je primjer mudrih koji razumiju porast znanja, čak i ako oni, poput Millera, izlaze iz tame zablude.

“U mjesecu svibnju 1816. bio sam doveden pod osvjetlo, i o, kakav je užas ispunio moju dušu! Zaboravio sam jesti. Nebesa su se činila kao mjed, a zemlja kao željezo. Tako sam nastavio do listopada, kada mi je Bog otvorio oči; i o, dušo moja, kakvim sam Spasiteljem otkrio Isusa da jest! Moji su grijesi pali kao breme s moje duše; a tada mi se Biblija učinila tako jasnom! Sve je govorilo o Isusu; on je bio na svakoj stranici i u svakome retku. O, to je bio sretan dan! Htio sam odmah poći kući u nebo; Isus mi je bio sve, i mislio sam da bih mogao učiniti da ga svi drugi vide kao što sam ga ja vidio, ali sam se prevario.

“„Tijekom dvanaest godina koliko sam bio deist, čitao sam sve povijesti koje sam mogao pronaći; no sada sam ljubio Bibliju. Ona je naučavala o Isusu! Ali ipak je dobar dio Biblije za

mene bio taman. Godine 1818. ili 1819., dok sam razgovarao s jednim prijateljem, kojemu sam bio u posjetu i koji me je poznao i slušao kako govorim dok sam bio deist, upitao me, prilično znakovito: „Što misliš o ovom retku, i onom?“ pozivajući se na stare retke kojima sam prigovarao dok sam bio deist. Razumio sam što smjera te sam odgovorio: Ako mi dadeš vremena, reći ću ti što znače. „Koliko vremena želiš?“ Ne znam, ali reći ću ti, odgovorio sam, jer nisam mogao vjerovati da je Bog dao objavu koja se ne bi mogla razumjeti. Tada sam odlučio proučavati svoju Bibliju, vjerujući da mogu otkriti što je Duh Sveti htio reći. Ali čim sam donio tu odluku, došla mi je misao: „Pretpostavimo da nađeš odlomak koji ne možeš razumjeti, što ćeš učiniti?“

„Tada mi je na um došao ovaj način proučavanja Biblije: — Uzet ću riječi takvih odlomaka, pratiti ih kroz Bibliju i na taj način otkriti njihovo značenje. Imao sam Crudenovu konkordanciju [kupljenu 1798.], za koju smatram da je najbolja na svijetu; stoga sam uzeo nju i svoju Bibliju, sjeo za svoj stol i nisam čitao ništa drugo, osim pomalo novina, jer sam bio odlučan doznati što moja Biblija znači. Počeo sam od Postanka i čitao polako; a kad bih naišao na tekst koji nisam mogao razumjeti, pretraživao sam Bibliju kako bih otkrio što znači. Pošto sam na taj način prošao kroz Bibliju, o, kako se istina ukazala sjajnom i slavnom! Pronašao sam ono što sam vam propovijedao. Bio sam uvjeren da sedam vremena završava 1843. godine. Zatim sam došao do 2300 dana; i oni su me doveli do istoga zaključka; ali nisam ni pomišljao da ustanovim kada Spasitelj dolazi, i nisam mogao u to vjerovati; no svjetlo me je pogodilo tako snažno da nisam znao što da učinim. Sada sam pomislio: moram staviti ostruge i uzde; neću ići brže od Biblije, niti ću zaostajati za njom. Što god Biblija uči, toga ću se držati. Ali ipak je bilo nekih tekstova koje nisam mogao razumjeti.”

„Toliko o njegovu općem načinu proučavanja Biblije. Drugom je prigodom iznio svoj način utvrđivanja značenja teksta koji je pred nama — značenja izraza ‘svagdašnja žrtva’. ‘Čitao sam dalje’, rekao je, ‘i nisam mogao naći nijedan drugi slučaj u kojem se to pojavljuje osim u Danielu. Tada sam uzeo one riječi koje su stajale u vezi s tim, „ukloniti“. „On će ukloniti svagdašnju žrtvu“, „od vremena kad svagdašnja žrtva bude uklonjena“ itd. Čitao sam dalje i mislio da neću naći nikakva svjetla o tom tekstu; naposljetku sam došao do 2. Solunjanima 2:7, 8. „Jer tajna bezakonja već djeluje, samo dok se ukloni onaj koji sada zadržava, i tada će se otkriti onaj bezakonik“ itd. A kad sam došao do toga teksta, o, kako se jasno i slavno pojavila istina! Tu je! to je „svagdašnja žrtva“! Dobro, dakle, što Pavao misli pod „onaj koji sada zadržava“, ili priječi? Pod „čovjekom grijeha“ i „bezakonikom“ misli se na papinstvo. Dobro, što je onda to što priječi da se papinstvo otkrije? Pa, to je poganstvo; dakle, „svagdašnja žrtva“ mora značiti poganstvo.”“ Apollos Hale, The Second Advent Manual, 66.

U zapisu je zabilježeno providnosno vodstvo Millerova proučavanja, i ljudsko i božansko. Njegov stari prijatelj poticao ga je, a misli koje su mu dolazile bile su glas anđela Gabriela, kojega sestra White prepoznaje „red po red“ kao anđela koji je Millera opetovano posjećivao. On sedam vremena prepoznaje kao svoje prvo otkriće, a zatim 2.300 prepoznaje kao drugog svjedoka sedam vremena, jer su obje završavale 1843. godine (kako je isprva vjerovao). Ta dva proročanstva njegova su alfa i omega otkrića, a unutar proročkog odnosa prema Milleru ona prepoznaju pogrešku koju će Samuel Snow ispraviti porukom Ponoćnoga pokliča, koja je pokrenula „pokret sedmoga mjeseca“. Pokret Ponoćnoga pokliča bio je „pokret sedmoga mjeseca“ kada je napustio

taborni skup u Exeteru, jer je ukazivao na Gospodinov dolazak desetoga dana sedmoga mjeseca, koji je 1844. godine pao na 22. listopada.

Pogreška koja proizvodi osnaživanje drugoga anđela prikazana je Millerovim početnim razumijevanjem da se sedam vremena i 2.300 godina zajedno završavaju 1843. godine. U odlomku se sljedeće učenje o kojem se raspravlja odnosi na to kako je Miller došao do toga da Rim prepozna kao simbol koji uspostavlja viđenje. Učitelji adventističke povijesti utvrđuju da su sva proročka razumijevanja Williama Millera bila utemeljena na njegovu prepoznavanju dviju opustošujućih sila. Te je dvije opustošujuće sile razumio kao poganski i papinski Rim, i te je dvije sile vidio u 2. Solunjanima kada je došao do razumijevanja da je „svagdašnja“ u Danielovoj knjizi poganski Rim. Svaki proročki model koji je izložio Miller, kojega je, kako nas sestra White obavještava, višeput posjećivali anđeli, bio je zasnovan na njegovu razumijevanju da Rim uspostavlja viđenje. Svaki pojedini!

Od 31. prosinca 2023. Lav iz plemena Judina počeo je otpećacivati Otkrivenje Isusa Krista. Od toga trenutka započela je temeljna kušnja, a svoj je završetak dosegla kada je prvi papa iz Sjedinjenih Država započeo svoju vladavinu 8. svibnja 2025. U tome je trenutku započela kušnja hrama.

Nastavit ćemo s ovim stvarima u sljedećem članku i upotrijebiti „250“ godina kao svjedočanstvo koje potvrđuje našu identifikaciju da je temeljna kušnja završila s trenutnim papom.